

Sygn. akt XI Ka 309/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SO Elżbieta Daniluk

Sędziowie: SO Katarzyna Żmigrodzka

SR Artur Orłowski (del. do SO)-spr.

Protokolant: st. prot. Małgorzata Polaczek

przy udziale Prokuratora Doroty Kalinowskiej

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015r.

sprawy J. A.

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 23 stycznia 2015r. sygn. akt II K 600/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę orzeczenia o zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności przyjmuje art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk,

II. w pozostałej części utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt XI Ka 309/15

UZASADNIENIE

J. A. oskarżony został o to, że w dniu 22 czerwca 2014 roku w B. woj. (...) prowadził samochód marki V. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym I – 1,58 mg/l, II – 1,65 mg/l, III - 1, 54 mg/l, IV – 1,62 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2015 roku, zapadłym w sprawie II K 600/14 Sąd Rejonowy Puławach uznał oskarżonego za winnego dokonania zarzuconego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. i za to na mocy art. 178a § 1 k.k. skazał go na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesił warunkowo tytułem próby na okres lat trzech; na mocy art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 zł., na mocy art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zasądził od oskarżonego 230 zł. opłaty oraz 40 zł. zwrotu poniesionych wydatków.

Apelację od tego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść oskarżonego złożył prokurator, zarzucając mu obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 70 § 1 pkt 2 kk, polegającą na poprzez jego zastosowaniu jako podstawy warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności zamiast prawidłowej podstawy z art. 70 § 1 pkt 1 kk mającej zastosowanie do tego rodzaju kary. Podnosząc powyższy zarzut domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w podstawie prawnej zawieszenia kary pozbawienia wolności art. 70 § 1 pkt 1 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i na uwzględnienie zasługuje. Na wstępie stwierdzić należy, że stwierdzenie winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu znajduje oparcie w prawidłowo dokonanej ocenie całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego i ujawnionego w toku postępowania, która zasługuje na aprobatę Sądu Odwoławczego.

Prawidłowa jest również kwalifikacja prawna czynu jak i rozstrzygnięcie w zakresie wysokości orzeczonej kary.

Słusznie natomiast podnosi skarżący, że Sąd Rejonowy błędnie określił prawnomaterialną podstawę zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Zgodnie z art. 70 § 1 pkt 2 kk zawieszenie wykonania kary następuje na okres próby, który biegnie od uprawomocnienia się orzeczenia i wynosi od roku do 3 lat – w wypadku warunkowego zawieszenia wykonania grzywny lub kary ograniczenia wolności. Tymczasem w odniesieniu do J. A. Sąd Rejonowy, jak wyraźnie wskazano to w treści zaskarżonego wyroku, zawiesił warunkowo karę pozbawienia wolności. Sąd I instancji nie zauważył popełnionego błędu nawet na etapie sporządzania uzasadnienia wyroku i omawiając podstawę orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary przytoczył ją w prawidłowej, a tym samym innej od powołanej przez siebie w wyroku (k. 42v).

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę Sądu Rejonowego, iż uzasadnienie wyroku w innych miejscach także zawiera błędy sugerujące niedbałe podejście do obowiązku wynikającego z art. 424 § 1 i 2 kpk. W dokonanych ustaleniach faktycznych oskarżony określany jest dwukrotnie jako (...) (k. 41), a w końcowej części uzasadnienia (k. 43) Sąd Rejonowy uzasadnił orzeczenie o zaliczeniu oskarżonemu okresu zatrzymania prawa jazdy na poczet środka karnego, co (prawidłowo) nie miało w ogóle miejsca w zaskarżonym wyroku. Zaistniałe uchybienie w tym zakresie nie zostało zaskarżone i dlatego nie stało się ono podstawą do ingerencji Sądu Odwoławczego.

W tym stanie rzeczy w podstawie prawnej orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności należało powołać przepis prawny art. 70 § 1 pkt 1 k.p.k., zgodnie z którym okres zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności trwać może od 2 do 5 lat.

Mając na uwadze zaprezentowane motywy oraz uznając za zasadną apelację prokuratora Sąd Okręgowy na mocy art. 437 § 1 kpk zmienił zaskarżony wyrok w sposób wyżej opisany, zaś w pozostałej części nie dopatrując się uchybień, które należałoby uwzględnić z urzędu utrzymał do w mocy.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych uzasadnia treść art. 624 § 1 kpk.

E. Daniluk K. Żmigrodzka A. Orłowski